

מ"ת (ירושלים) 55621-10-24 - מדינת ישראל ע"י נ' אחמד מדיה (עציר) ע"י

מ"ת (ירושלים) 55621-10-24 - מדינת ישראל ע"י נ' אחמד מדיה ע"י שלום ירושלים
מ"ת (ירושלים) 55621-10-24
מדינת ישראל ע"י
עו"ד לירון קיסר
נ ג ד

אחמד מדיה (עציר) ע"י
עו"ד מאיה גלעדי
בית משפט השלום בירושלים
[28.11.2024]

כבוד השופטת ענת גרינבאום-שמעון
החלטה

לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בהתאם להוראת סעיף 21 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.
ב"כ המשיב חולקת על קיומן של ראיות לכאורה - ובשאלה זו עוסקת ההחלטה דנן.
כתב האישום

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לעשות פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין,
תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), קבלת רכב או חלקי רכב גנובים לפי סעיף 413 לחוק, החזקת כלי פריצה לרכב לפי
סעיף 413 לחוק וסיוע לגניבת רכב לפי סעיף 413 לחוק.
על פי עובדות החלק הכללי של כתב האישום, המשיב הוא תושב אזור יהודה, שומרון וחבל עזה (להלן: "האזור") אשר
אינו מחזיק באישור שהייה או תעסוקה כדיון.

המשיב מתגורר בבית בן 2 קומות בכפר תרקומיא, כאשר בקומה התחתונה ישנו מוסך.
עובר למועדים המתוארים בכתב האישום, קשר המשיב קשר עם נדים מצרי (להלן: "מצרי"), צדאם טנינה, פארס
טנינה ואחרים שזהותם אינה ידועה, שתכליתו גניבת כלי רכב מתחומי ירושלים והעברתם לתחומי האזור.
במסגרת הקשר החזיקו חברי החוליה בכלי פריצה מתקדמים וכן התקינו לוחיות זיהוי ישראליות משוכפלות ומזוייפות.
עוד במסגרת הקשר תיאמו ביניהם חברי חוליה את הפרטים וחילקו תפקידים.

עוד במסגרת הקשר לימד המשיב את חברי החוליה כיצד להשתמש בכלי פריצה והנעה. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 14.10.24 לטובת קידום הקשר ומימושו החזיק המשיב בביתו: מחשב רכב ומתאם, מכשיר המקודד מפתחות לכלי רכב ומאפשר הנעה ללא מפתח וכן אישור מעבר כלי רכב מד"א אשר נגנב, כובע וכפפות - כל אלו במוסך. בנוסף, החזיק 2 מכשירי מולטימדיה של רכב, 13 מפתחות לרכב מסוגים שונים, מצלמת רכב, 10 לוחיות זיהוי ישראליות אשר חלקן מזויפות, מעיל וחרמונית עם סמל משטרת ישראל ושני טלפונים ניידים. ברכבו הסמוך לבית, החזיק 2 לוחיות זיהוי ישראליות מזויפות. עוד נטען כי עובר ליום 14.10.24, לטובת קידום הקשר ומימושו, שוחח המשיב עם חברי החוליה בטלפון לגבי תכנון וביצוע גניבות כלי רכב. על פי עובדות האישום השני, ביום 9.9.24 חנה שאול מרקוס את רכבו מסוג צ'רי ברחוב קלכהיים עוזי 7 בירושלים. ביום 10.9.24, לשם קידום הקשר ומימושו, הגיעו חברי חוליה למקום, פרצו את הרכב והניעו אותו ונסעו עמו לשטח האזור. במסגרת הקשר, תצפת המשיב על נסיעת חברי החוליה ובדק שאין גורמי אכיפת חוק בדרכם. עוד במסגרת הקשר, הסביר המשיב למצרי כיצד להפעיל את הרכב מהכבלים של לוח השעונים. טיעוני הצדדים בתמצית, טוענת המבקשת כי המשיב היה שותף בחוליה של גנבי רכב אשר עשו שימוש בכלי פריצה מתקדמים, לוחיות זיהוי משוכפלות ומזויפות ועבדו תוך כדי חלוקת תפקידים סדורה וביצעו בצוותא את גניבת כלי הרכב. למשיב היה תפקיד מרכזי שכן היה מסביר לחברי החוליה כיצד להפעיל את מחשבי כלי הרכב ולהניעם ואף שימש כתצפיתן. לעניין האזנות הסתר, הפנתה המבקשת לחוות דעת לגבי זיהוי קול וכן לשיחות בהן המשיב מזוהה. לעניין קשירת הקשר הפנתה לשיחות הרבות ובין היתר לשיחות 12 ו-1922 ולטביעת האצבע שנמצאה על גבי משבש התדרים שנתפס בחזקת המעורב צאדם טנינה. המבקשת הבהירה כי אכן נכתב בטעות כי ביתו של המשיב בתרקומיא וצריך להיות רשום חלחול. ביחס לאישום הראשון, הפנתה לרשימת המוצגים שנתפסו בביתו וכן תמונות המוצגים והדגישה כי אישור מעבר רכב מד"א שנתפס בביתו שייך למתלונן שרכבו נגנב באישום השני וכן קיים גילוי ט"א על שתי לוחיות זיהוי. ביחס לאישום השני, הפנתה לממצאי פריקת הטלפון של המשיב שנתפס בביתו ולסרטון שנמצא במכשירו עם לוחית זיהוי של הרכב הגנוב ובין היתר הפנתה לשיחות 4677 ו-4671.

מנגד, טענה ב"כ המשיב כי קשירת הקשר מתבססת אך על 2 שיחות, כי אין משקל לחוות הדעת של הימ"ר ביחס לזיהוי קול, המשיב לא נתפס "על חם" ברכב הגנוב ואין כל ממצא פורנזי שלו. משבש התדרים הוא חפץ נייד והט"א לא מספיק. המשיב טען כי הוא עובד בשטיפת רכבים וכי המחסן מתחת לביתו אינו שייך לו. בעל הבניין לא נחקר לברר מי שוכר ממנו את המחסן. גם השם אחמד מדיה הוא נפוץ מאוד. הפנתה למזכרו של רס"ב פלאח שכותב כי מפריקת הטלפון עולה כי לא בוצעו ממנו הרבה שיחות. לגבי האישום הראשון, טענה כי יש קושי עם זיהוי השיחות וקשירת המכשיר למשיב ובנוסף לא בוצעה חקירה למי שייך השטח, לא נמצאו בטלפון תמונות שלו או של משפחתו ולא כל ממצא פורנזי. הדברים שנתפסו אינם שלו, גם הרכב בקרבת מקום אינו שלו. מדובר במתחם בו גרים מאות אנשים. לגבי האישום השני, הטענה כי סייע מרחוק, מבלי שהיה בשטחי ישראל, היא מרחיקת לכת. אין די בשיחות שהוצגו.

ניתוח ראיות לכאורה

כידוע, לצורך הכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה בית המשפט בוחן האם חומר הראיות הגולמי שלפניו מקים תשתית ראיתית לכאורית המלמדת על סיכוי סביר להרשעת הנאשם בתום ההליך הפלילי (ראו: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 145 (1996); בש"פ 3409/18 בריל נ' מדינת ישראל (פסקה 15, 3/6/2018).

בהקשר זה אין בית המשפט נדרש לבחינת מהימנות העדים או משקל הראיות, אלא בוחן את חומר החקירה "על פניו" ואת כוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בו (ראו הלכת זאדה בעמ' 145; בש"פ 6103/20 פלוני נ' מדינת ישראל (פסקה 22, 21/9/2020); בש"פ 2361/09 מצארווה נ' מדינת ישראל (פסקה 8, 5/5/2009); בש"פ 2971/21 אל זיאדנה נ' מדינת ישראל (פסקה 8, 29/6/2021); בש"פ 640/20 קטן נ' מדינת ישראל (פסקה 7, 4/2/2020); בש"פ 6837/13 חרבוש נ' מדינת ישראל (פסקה 6, 28/10/2013); בש"פ 7376/20 אברהים חמאד נ' מדינת ישראל (פסקה 5, 6/11/2020); בש"פ 7494/18 זוהר ששון נ' מדינת ישראל (11/11/2018)).

מן הכלל אל הפרט.

האישום הראשון

לטענת המבקשת ביתו של המשיב הוא בן 2 קומות, כאשר בקומה הראשונה קיים מוסך השייך למשיב ובקומה השנייה בית מגוריו של המשיב. המבקשת הבהירה כי בשל טעות נכתב כי הבית בתרקומיא אך למעשה הוא ממוקם בחלחול. במסגרת החיפוש בבית נתפסו: טלפון נייד, 2 מפתחות ומצלמת רכב, מעיל וחרמונית. בחיפוש במוסך - נמצאו תיק ובתוכו מחשב רכב, מתאם, 5 מפתחות, טלפון נייד, 3 לוחיות זיהוי ישראליות מזויפות, 2 לוחיות זיהוי ישראליות, תג זיהוי לרכב מד"א, כובע, כפפות, 6 מפתחות. ברכב קיה סורנטו סמוך נתפסו 3 לוחיות זיהוי ישראליות וברכב יונדאי - שתי לוחיות זיהוי 41-044-66. (ראה דו"ח חיפוש ותפיסה של רמ"פ פחימה מיום 14.10.24).

בתחקור המשיב במהלך החיפוש שנערך בביתו, מסר כי יש לו מוסך אך לא בקרבת הבית וכי לא יודע של מי העסק שממוקם מתחת לבית שלו (ראה דו"ח חיפוש ותפיסה של רמ"פ פחימה מיום 14.10.24).
בבירור טלפוני שנערך עם השוטר בן עמי מסר האחרון כי המשיב גר בבית בן 2 קומות, הוא ומשפחתו גרים למעלה ובקומה למטה זה המוסך שלו (ראה מזכר "בירור מול שוטר אבי בן עמי" מיום 28.10.24)
אמנם, הצטברותם של המוצגים האמורים, הכוללים לוחיות זיהוי רבות ישראליות ומזוייפות וכן מספר רב של מפתחות, עשויה לסבך את המשיב בקשירת קשר לביצוע גניבות כלי רכב. יחד עם זאת, לא הניחה המבקשת תשתית ראיתית מספקת ללמד כי המוסך מתחת לבית מגוריו של המשיב אכן משמש אותו והמשיב הכחיש את האמור גם בתחקור בשטח וגם בחקירתו במשטרה.
זאת ועוד, סעיף 7 לחוק העונשין מגדיר מהי "עבירת פנים", לצורך קביעת סמכותו הטריטוריאלית של בית המשפט בישראל, בהתאם לסעיף 12 לחוק. מנוסח הסעיף עולה, כי עבירה תיחשב כ"עבירת פנים", אם מקצתה נעברה בתוך שטח ישראל - כאמור בסעיף 7(א)(1) לחוק. בהתאם לכך, על המבקשת להניח ראיה המלמדת כי מי מהמוצגים קשור בעבירה "שמקצתה" בוצעה בשטח ישראל וזאת על מנת להקים לבית המשפט סמכות לדון ביחס למוצגים שנתפסו בבית המצוי בכפר חלחול שאינו חלק משטחי מדינת ישראל.
לאחר שבחנתי את הראיות לאורם של הסייגים שפורטו לעיל, מצאתי כי קיימת תשתית ראיתית ביחס לארבעה מוצגים: אישור מעבר רכב מד"א - אשר אמנם נמצא במחסן ולא בקומת מגורי המשיב אך בשים לב לכן כי האישור שייך לבעליו של הרכב הגנוב מושא האישום השני (שאול מרקוס), אשר למשיב מיוחסת מעורבות בגניבתו, ולסמיכות המחסן לבית המשיב אני קובעת כי מתקיימת תשתית הראיתית הקושרת את האישור הגנוב למשיב. שתי לוחיות זיהוי- על גביהן נמצאו טביעות אצבעו של המשיב (ראה טופסי גילוי ט"א).
לוחיות זיהוי ישראליות ומזוייפות שנתפסו ברכב מסוג יונדאי i30- אשר חנה צמוד לבית המשיב ולגביו אישר המשיב בחקירותיו כי נקנה על ידו כשבוע ימים עובר למעצרו.
צבר מפתחות לכלי רכב - אשר נמצאו בבית המשיב ובמחסן ונראים כמפתחות לכלי רכב לא ידועים. אין בפי המשיב כל הסבר להימצאותם למעט הרחקתו מן המחסן והסברו כי מדובר במפתחות מזוייפים, כדבריו: "כי רואים שלא כתוב עליהם ולא נמצא עליהם לוגו של סוגי רכבים" (חקירה מיום 14.10.24, ש' 162).

יובהר כי לא מצאתי בחומר הראיות, ובדגש על דו"ח חיפוש ותפיסה של רמ"פ פחימה מיום 14.10.24, כל ראיה כי בביתו של המשיב או במחסן נתפס "מכשיר מתוצרת AUTEL, מדגם KEYDIY KD-X2 המקודד מפתחות לכלי רכב, ומאפשר הנעת חירום ללא מפתח" כפי שנכתב בסעיף 1א' לכתב האישום ועל אף קיומה חוות דעת מומחה כלי פריצה בעניין מכשיר זה. בנוסף, לא מצאתי בחומר הראיות חוות דעת מומחה כלשהי ביחס למחשב הרכב, שנתפס אף הוא במחסן.

עוד נטען באישום הראשון כי עובר ליום 14.10.24, לטובת קידום הקשר ומימושו, שוחח המשיב עם חברי החולייה בטלפון לגבי תכנון וביצוע גניבות כלי רכב.

בהקשר זה נסמכת המבקשת על שיחה מס' 12 שמבוצעת מסלולרי שמספרו ****-******, לגביו אישר המשיב בחקירתו כי זה מספרו ורק הוא עושה בו שימוש (חקירה מיום 14.10.24), השיחה נערכה ביום 27.8.24 ומתכנה עולה כי שני גברים אשר אינם מזוהים משוחחים עם טעמה ומדווחים לו על מצב המחסום, מדברים על השארת "קו פתוח" ועל כלי רכב שנוסעים אחריו.

ממזכר השוואת קולות בין שיחה 12 לקולו של המשיב בחקירתו עולה התאמה בין הקולות. אכן יש ממש בטענת ב"כ המשיב ביחס למשקלה של השוואת הקולות האמורה אשר לא בוצעה על ידי מומחה לזיהוי קולות, אך זו תבחן במסגרת ההליך העיקרי.

עוד הפנתה המבקשת לשיחה מס' 1922 בין המעורבים צדאם ופארס, שיחה מיום 27.8.24 ובמהלכה הם אומרים כי "אחמד" הלך להביא את המשבש השני. מחד, הצדק עם ב"כ המשיב כי מדובר בשם נפוץ ואין בכך ללמד בהכרח כי מדובר במשיב. מאידך, מטופס זיהוי ט"א עולה כי טביעת אצבעו של המשיב נמצאה על חלקו הפנימי של סרט דביק המודבק על משבש תדרים שנתפס אצל צאדם (ראה חוו"ד מז"פ וטופס גילוי ט"א).

האמור בא על רקע העובדה כי אכן קיים קשר בין המשיב לחלק מחברי החולייה, כפי שעולה מהשיחות האמורות, וחרף הכחשתו של המשיב בחקירותיו את הקשר.

סיכומי של דבר, אני קובעת כי קיימת תשתית ראיתית, אך לא בעוצמה גבוהה, לקשירת קשר בין המשיב למעורבים לתכנון וגניבת כלי רכב.

עוד אני קובעת קיומן של ראיות לכאורה בעבירת קבלת חלקי רכב גנובים ביחס ללוחיות הזיהוי ואישור מד"א וקיומן של ראיות לכאורה, ברף לא גבוה, להחזקת כלי פריצה בבית המשיב וגם בקומת המחסן, וזאת בשל העובדה כי המשיב מתגורר בסמיכות מקום, כי מוצג הקשור אליו נמצא במחסן (אישור מד"א) ונוכח קביעתי דלעיל כי קיימות ראיות לקשירת הקשר שלו לתכנון גניבת כלי רכב.

האישום השני

ביום 10.9.24 הגיש מר מרקוס שאול תלונה על גניבת רכבו מסוג צ'רי בעל ל.ז. 31891103.

על פי אישום זה, ביום 10.9.24 תיצפת המשיב על נסיעת חברי החוליה, במהלך גניבתם את רכב הצ'רי, בדק כי אין גורמי אכיפת חוק בדרכם ואף הסביר למצרי כיצד להפעיל את הרכב באמצעות הכבלים של לוח השעונים. המבקשת נסמכת על שיחות שמספרן 4671 ו-4671, אשר בוצעו ביום 10.9.24 בין "סיף" (כינויו של מצרי) ובין ביס+גבר. אכן תוכן השיחות מלמד על הכוונה ואף תצפות, יחד עם זאת לא ברור כיצד קושרת המבקשת את המשיב לשיחות האמורות. המשיב לא מזוהה בהן בשמו והשיחות אף בוצעו מסלולרי שמספרו *****, אשר אינו מקושר למשיב.

בנוסף, הפנתה המבקשת לשיחה באמצעות יישומון "וואטסאפ" שהתקיימה בין מצרי המכונה "קתקות" למשיב, במסגרתה אף נשלחה תמונת לוחית הזיהוי מושא הרכב הגנוב. השיחה נערכה ביום 10.9.24 וממנה עולה כי המשיב תידרך את מצרי כיצד לפרק את לוח השעונים, בהמשך דיבר על צורך להתקין לרכב וו גרירה ואף "קתקות" ענה בתגובה כי יביא אותו באמצעות ראב "כי אם טועטוע לוקח את הראב יקרה לו כמו הסיאט, שבוע עד שנראה אותו". בסוף השיחה אמר המשיב כי היום יתגאו ויעשו כסף (ראה מזכר "תרגום הקלטות מתוך שיחת אהמד ונדים מצרי" של רס"ר טרודי מיום 22.10.24).

בבדיקת השוואת קולות עלה כי האדם המדבר בשיחות ה"וואטסאפ" הוא אותו אדם שמדבר בשיחה 12 (ראה מזכר "הבהרה בנוגע להשוואת קולות של אהמד מדיה" מיום 24.10.24).

שיחת הוואטסאפ בוצעה ממספר טלפון סלולרי *****, - המדובר בנייד אשר נתפס במחסן (ראה מזכר "הבהרה בנוגע להשוואת קולות של אהמד מדיה" מיום 24.10.24). ממזכרו של רס"ר טרודי מיום 22.10.24 עולה כי מפריקת הסלולרי האמור עלה כי המשיב עושה בו שימוש ואף כי מצוי בקשרים עם יתר חברי החוליה - מחמד טנינה ונדים מצרי. יחד עם זאת, לא מצאתי בחומר החקירה את תוצרי פריקת הטלפון הסלולרי, למעט התמונות שנטען כי הועברו באמצעות ה"וואטסאפ". זאת ועוד, קיימת סתירה במזכר האמור למזכרו של רס"ר ב פלאח מיום 23.10.24 שכותרתו "ניתוח מחתק של אהמד מדיה" ומתוכנו עולה כי בבדיקת פלט מחקר התקשורת לסלולרי *****, אשר נתפס אצל המשיב במוסך מעלה כי "לא בוצעו המון שיחות ממנו זה" וכן כי המשיב "לא בקשר עם בני הפרשיה שלו". למזכר צורף פלט המחת"ק בן חצי עמוד ובו שיחות בין 10.9.24-6.8.24.

לשם קביעה כי קיימות ראיות לכאורה במסגרת בקשה למעצר עד תום ההליכים די לבחון האם מכלול הראיות מעלה פוטנציאל סביר להרשעת הנאשם, ואין צורך לעמוד ברף ההוכחה הפלילי (בש"פ 3916/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 [נבו] (26.6.2022); בש"פ 6226/23 עואדה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 [נבו] (12.9.2023)).

סיכומו של דבר, המשיב נקשר על ידי שיחה ביישומן ה"וואטסאפ" לגניבה מושא האישום השני, הן בתוכן והן בתמונות שנשלחו בה. זאת ועוד, כאמור בפרק ה' הדן באישום הראשון הרי שאישור מעבר רכב מד"א של בעל הרכב הגנוב נמצא בחזקת המשיב. בשים לב לאמור, אני קובעת קיומן של ראיות לכאורה אם כי קיימת חולשה בעניין. סיכומו של דבר

לאחר שעיינתי בחומרי החקירה מצאתי כי קיימת תשתית ראייתית באישום הראשון לעבירת קשירת הקשר - לא בעוצמה גבוהה, לעבירת החזקת חלקי רכב גנובים - ביחס למוצגים שפורטו לעיל ולעבירת החזקת כלי פריצה - לא ברף גבוה. ביחס לאישום השני, אני קובעת קיומן של ראיות לכאורה אך בצידן חולשה. עילת המעצר

המבקשת טענה למסוכנות הנשקפת מן המשיב הנובעת מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום כאשר הוא חלק מחוליה הגונבת כלי רכב באופן נרחב ובשים לב לצידוד שנתפס בביתו, עוד הפנתה לעברו הפלילי של המשיב וכן לכתב אישום המתנהל נגדו ומייחס לו ביצוע עבירות דומות (בגין פל"א 22-298134).

מנגד, טענה ב"כ המשיב כי המשיב לא שהה בישראל שלא כחוק אלא הוא נלקח מביתו. למשיב ילדה בת שנתיים הסובלת מבעיות לב וכי מדובר בתיק עם מורכבות ראייתית רבה ולפיכך, ניתן בנסיבות העניין לשחררו תוך הבטחת התייצבותו למשפט באמצעות ערבים מתאימים.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ועל אף שנתתי דעתי למורכבות הראייתית והחולשות הקיימות בתיק, לא מצאתי כי יש מקום להורות על שחרורו של המשיב.

אמנם, קיימת חולשה לא מבוטלת בתשתית הראייתית המבססת את כתב האישום, יחד עם זאת, מסוכנות נשקפת גם בהינתן התשתית הראייתית המכורסמת ובשים לב לכך כי אך לפני 9 חודשים הורשע המשיב בעבירות מן העניין, בגין שני תיקי חקירה שונים, ונדון לעונש מאסר בפועל (בנוסף לשתי הרשעות נוספות שבעברו הפלילי) - וחרף זאת שב וביצע את אותן עבירות, כפי הנראה זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר. באלה הדברים, לא ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו בכל חלופה.

בנוסף, יש ליתן משקל גם לעובדה כי מעל ראשו של המשיב תלויים ועומדים עונשי מאסר מותנים אשר יש בכך להשליך על עוצמת עילת המעצר המתבססת על חשש מפני הימלטות.

בשים לב לאמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום הליכים המשפטיים נגדו.

פרוטוקול זה מהווה צו מעצר עד תום ההליכים המשפטיים.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשפ"ה, 28 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.